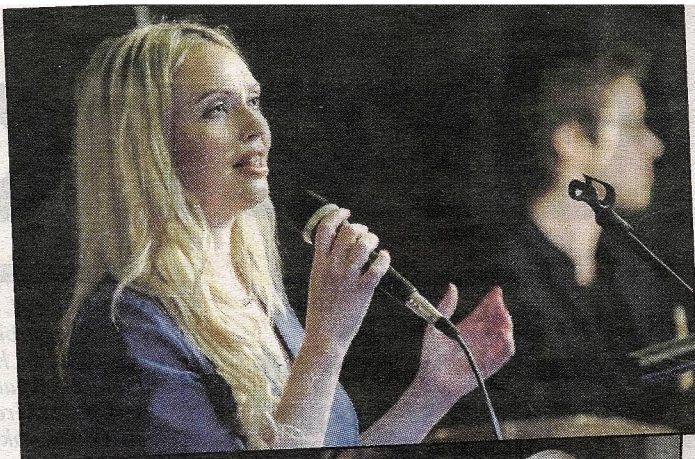

SMEKTENDE TONER: Guro Høimyr (med Fredrik Villow på trommer i bakgrunnen) var jazzkveldens vokalist og leverte strålende sang. **Bildet under:** Johan Bergli (t.v.) og Odd Rogne, sørget sammen med Fredrik Villow, Jon Sverre Berg og Bjørn Svendsen for at det ble god jazzstemning på Vardeheim.

Jazz på Vardeheim kunne nok en gang åpne dørene og presentere jazz av høy kvalitet – med «ulovlig» mange på scenen...

ROLF E. WULFF

For tredje gang etter at korona-situasjonen satte inn, ble det jazzkveld på Vardeheim av det gode gamle slaget.

Om kvintetten «Jazz Society Quintet» blir de siste som opptrer dette året, vet man foreløpig ikke etter at nye korona-restriksjoner er iverksatt. Men man får håpe på det beste!

Fungerte utmerket

De som fant veien til Vardeheim siste jazzfredag kunne glede seg over løssluppen og gledesbringende jazztoner.

Siden Jazz Society Quintet, som navnet tilsier, består av fem personer; Odd Rogne på flygelhorn, Johan Bergli på alt-saks, Fredrik Villow på trommer, Bjørn Svendsen på kontrabass og Jon Sverre Berg på piano, hadde tatt med seg vokalist Guro Høimyr, ble det i henhold til korona-reglementet én person for mye på scenen.

Intet problem. Når Guro kommer på scenen, går en av musikerne av, proklamerte leder for Jazz på Vardeheim, Jan G. Haanæs.

Og det fungerte utmerket. Fra konserten åpnet med «Autumn Leaves» til den ble avsluttet med «Cherokee».

Et lydrike

Dessuten påpekte Jan at hvis konserten hadde gått av stabelen 30. desember i stedet for 30. oktober, kunne de feiret at det var akkurat 484 år siden reformasjonen i Norge ble innført. Det takket være at Norge ble et lydrike under Danmark og at den protestantiske kong Christian III innførte reformasjonen i Danmark, og dermed måtte Norge følge etter.

Reformasjonen markerer vanligvis slutten på middelalderen i Norge. Den gang ble det ikke spilt mye jazz, og så langt vi vet er det heller ikke laget noen jazztoner for å markere verken reformasjon eller at vi her i landet ble protestanter. Men det har blitt laget mye jazz siden, og det ga «Jazz Society Quintet» og Guro mange strålende bevis på utover kvelden.

Vi nevner eksempler som «Fly me to the moon» og «You can't take that away from me», samt «Days of wine and roses». Sistnevnte komponert av Henry Mancini fra filmen med samme navn, hvor Jack Lemmon og Lee Remick spilte et alkoholisert par. På Vardeheim ble man beruset av smektende jazz – med et glass vin eller en øl attåt – på en kveld hvor man også kunne nyte blant annet «Bye, bye blackbird», «Body and soul» og «Sunny side of the street».

13/11 20
Akers Avis Groruddalen

Jazz med
koronavri.